

RGD-61-6/15/WW

Gdańsk, 17.12.2015 r.

DECYZJA RGD NR 10/2015

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 184) oraz § 2 pkt 4 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po przeprowadzeniu przeciwko Zakładowi Wodociągowo-Kanalizacyjnemu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Unieściu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów:

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, **po uprawdopodobnieniu stosowania** przez Zakład Wodociągowo-Kanalizacyjny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Unieściu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na:

1. Stosowaniu we wzorcach umownych zatytułowanych:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

postanowienia o treści:

Umowa na czas nieokreślony może być rozwiązana przez pisemne oświadczenie Przedsiębiorstwa, przesłane listem poleconym lub dostarczone w inny skuteczny sposób:

- a. *za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, dokonany w każdym czasie, z powodu naruszenia przez Odbiorcę usług warunków Umowy lub Regulaminu, utraty prawa do nieruchomości lub z innych przyczyn niezależnych od Przedsiębiorstwa uniemożliwiających świadczenie usług na rzecz Odbiorcy usług;*
- b. *bez zachowania okresu wypowiedzenia:*
 - 1) *z powodu nieuregulowania należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie zaległej zapłaty,*
 - 2) *jeżeli jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa i Umowie,*

- 3) jeżeli stwierdzono nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach i urządzeniach pomiarowych,

które, wbrew dyspozycji art. 6 ust. 3 pkt 6 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 139), uprawnia przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do rozwiązania umowy, co może stanowić praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

2. Naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie we wzorcach umownych zatytułowanych:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

postanowień dotyczących:

2.1 praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym standardów i terminów rozpatrywania zgłaszanych przez konsumentów reklamacji, wbrew wymogowi określone w art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 139), co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

2.2 ustaleń zawartych w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, który to obowiązek wynika z art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 139), co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

oraz po złożeniu zobowiązania ww. przedsiębiorcy do:

- A. Podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów poprzez zmianę kwestionowanego postanowienia zawartego we wzorcach umownych pod nazwami:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

oraz uzupełnienia ww. wzorców umownych o postanowienia, na których brak wskazywano w postanowieniu o wszczęciu postępowania,

- B. Usunięcia skutków zarzuconych przedsiębiorcy naruszeń poprzez zaoferowanie aktualnym odbiorcom usług, z którymi współpraca odbywa się na podstawie umów zawartych w oparciu o dotychczas obowiązujące wzorce umów, podpisania aneksów:

- zmieniających kwestionowane postanowienie,
- uzupełniających dotychczas obowiązujące umowy o postanowienia, na brak których Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazał w postanowieniu o wszczęciu przedmiotowego postępowania,

nakłada się na przedsiębiorcę Zakład Wodociągowo-Kanalizacyjny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Unieściu obowiązek wykonania zobowiązania określonego w:

- punkcie I.A sentencji decyzji w terminie do dnia 31 stycznia 2016 r.,

- punkcie I.B sentencji decyzji w terminie do 30 czerwca 2016 r.
- II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 184) nakłada się na przedsiębiorcę Zakład Wodociągowo-Kanalizacyjny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Unieściu obowiązek przedłożenia w terminie do dnia 31 lipca 2016 r. informacji/dokumentów potwierdzających wykonanie zobowiązania, o którym mowa w punkcie I.A i I.B sentencji decyzji, tj.:
- 1) przekazania zmienionych wzorców umów zatytułowanych:
 - **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
 - **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
 - **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**których treść uwzględnia złożone zobowiązanie,
 - 2) przekazania kopii 3 przykładowych umów zawartych z nowymi odbiorcami usług, w oparciu o zmienione wzorce,
 - 3) przekazania dowodów potwierdzających okoliczność przedstawienia dotychczasowym odbiorcom usług propozycji zawarcia aneksów do obowiązujących umów uwzględniających postanowienia zawarte w zmienionych wzorcach umów, poprzez przekazanie kopii listy z podpisami klientów, którym propozycja taka złożona została osobiście przez przedstawicieli Spółki, a w przypadku konsumentów, którym propozycję tę złożono korespondencyjnie - przekazania kopii listy wysyłkowej wraz z kopią przykładowego pisma informującego o możliwości zawarcia aneksu do umowy oraz kopią tego aneksu,
 - 4) podania informacji o liczbie dotychczasowych odbiorców usług, którym doręczono propozycje zawarcia aneksów umów oraz o liczbie odbiorców usług, którym nie przekazano takiej propozycji, ze wskazaniem przyczyn takiego stanu,
 - 5) udzielenia informacji o liczbie odbiorców usług, którzy podpisali aneksy do umów.

UZASADNIENIE

- [1] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: *Prezesem Urzędu*, w 2012 r. przeprowadził postępowanie wyjaśniające (sygn. akt RGD.405-25/12/IW), mające na celu wstępne ustalenie, czy działania podejmowane przez Zakład Wodociągowo-Kanalizacyjny Sp. z o.o. z siedzibą w Unieściu, zwaną dalej: *ZWK, Spółką* lub zamiennie *przedsiębiorcą*) w zakresie wprowadzenia w życie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, obowiązujących w 2012 r., nie stanowiły działań bezprawnych, mogących naruszać zbiorowe interesy konsumentów.
- [2] Po dokonaniu analizy stosowanego od 1 kwietnia 2012 r. przez przedsiębiorcę wzorca umowy pod nazwą *Umowa Nr ... o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, Prezes Urzędu uznał, iż może on pozostawać w sprzeczności z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz.139) - dalej zwaną *ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*).
- [3] W nawiązaniu do przeprowadzonego w 2012 r. postępowania wyjaśniającego, Prezes Urzędu pismem z dnia 6 listopada 2014 r. (sygn. akt RGD-440-36/14/IW) zwrócił się do przedsiębiorcy o wyjaśnienie, czy nadal stosuje obowiązujący od 1 kwietnia 2012 r. (a przekazany w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego przy piśmie Spółki z dnia 4 lipca 2012 r., znak: L.dz.: 1146/R/12), wzorzec umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

[4] Spółka, w odpowiedzi z dnia 19 listopada 2014 r. (znak: L.dz. 1590/2014 r.) na wystąpienie Prezesa Urzędu, poinformowała, iż:

1) *stosowane umowy o zbiorowym zaopatrzeniu wody i zbiorowym odprowadzaniem ścieków, o których mowa w Państwa piśmie przestały obowiązywać z dniem 31.08.2012r.,*

2) *w załączeniu przesyła 8 wzorów umów o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków stosowanych od dnia 01.09.2012r.*

[5] Pismem z dnia 9 lutego 2015 r. (sygn. akt RGD-440-7/15/WW), Prezes Urzędu wezwał przedsiębiorcę do przekazania informacji, które z przedłożonych przez przedsiębiorcę wzorców umów (pismo z dnia 19 listopada 2014 r., znak: L.dz. 1590/2014 r.), stosowane są w relacjach z konsumentami, a które wykorzystywane są przy zawieraniu umów z przedsiębiorcami.

[6] Spółka w odpowiedzi z dnia 16 lutego 2015 r. (znak: L. Dz. ZWK 125/2015) poinformowała, że przekazane wzorce umowne są stosowane w relacjach zarówno z konsumentami jak i przedsiębiorcami. Wyjaśniając informujemy, że na terenie Gminy Mielno 90% nieruchomości jest zamieszkałe przez konsumentów, którzy w okresie sezonu letniego przez 2 miesiące ewidencjują i prowadzą sezonową działalność gospodarczą na tych nieruchomościach.

ZWK poinformował również, że w związku ze zmianą treści art. 555 Kodeksu Cywilnego, która weszła w życie z dniem 25.12.2014r. są prowadzone prace dostosowawcze wzorców umów i Regulaminu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Mielno.

[7] Analiza, stosowanych od 1 września 2012 r., w obrocie z konsumentami wzorców umów dała podstawę do podejrzenia, iż mogło dojść do naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 184), zwaną dalej: *ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów*. Mając to na uwadze postanowieniem nr 85 z dnia 30 kwietnia 2015 r. wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez Zakład Wodociągowo-Kanalizacyjny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Unieściu:

1) praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na stosowaniu w umowach o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków zawieranych z konsumentami na podstawie wzorców umownych:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

następującego postanowienia:

Umowa na czas nieokreślony może być rozwiązana przez pisemne oświadczenie Przedsiębiorstwa, przesłane listem poleconym lub dostarczone w inny skuteczny sposób:

a. *za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, dokonany w każdym czasie, z powodu naruszenia przez Odbiorcę usług warunków Umowy lub Regulaminu, utraty prawa do nieruchomości lub z innych przyczyn niezależnych od Przedsiębiorstwa uniemożliwiających świadczenie usług na rzecz Odbiorcy usług;*

b. *bez zachowania okresu wypowiedzenia:*

- 1) *z powodu nieuregulowania należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie zaległej zapłaty,*
- 2) *jeżeli jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa i Umowie,*
- 3) *jeżeli stwierdzono nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach i urządzeniach pomiarowych,*

które, wbrew dyspozycji art. 6 ust. 3 pkt 6 i art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, uprawniają przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do rozwiązania umowy, co może stanowić praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

- 2) praktyki polegającej na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie w umowach o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków zawieranych z konsumentami na podstawie wzorców umownych:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

postanowień dotyczących praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym standardów i terminów rozpatrywania zgłaszanych przez konsumentów reklamacji, wbrew wymogowi określonymu w art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co może stanowić praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

- 3) praktyki polegającej na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie w umowach o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków zawieranych z konsumentami na podstawie wzorców umownych:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

ustaleń zawartych w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, który to obowiązek wynika z art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co może stanowić praktykę określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[8] Spółka o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i postawionych zarzutach została poinformowana zawiadomieniem z dnia 30 kwietnia 2015 r.

[9] W poczet dowodów w postępowaniu poprzedzającym wydanie niniejszej decyzji zilicowano informacje i dokumenty uzyskane przez Prezesa Urzędu we wcześniej prowadzonych postępowaniach pod sygnaturami akt: RGD.405-25/12/IW, RGD.440-36/14/IW i RGD.440-7/15/WW.

[10] W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania przedsiębiorca ZWK, ustosunkowując się do jego treści podniósł - odnośnie pierwszego zarzutu - m.in., że wprowadzenie kwestionowanego przez Prezesa Urzędu zapisu umownego *do wzorca umowy nie miało na celu pogorszenia sytuacji konsumentów w stosunkach*

z przedsiębiorcą a jedynie jednoznaczną interpretację w zakresie stosowania przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Mając na uwadze funkcjonującą w praktyce przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych interpretację przepisów tej ustawy, zgodnie z którą w umowach zarówno z konsumentami jak i przedsiębiorcami, zaistnienie którejkolwiek z przestępstw z art. 8 ust. 1 pkt od 1 do 4 powoduje rozwiązanie umowy o zbiorowe zaopatrzenie w wodę i/lub zbiorowe odprowadzanie ścieków, ZWK Sp. z o.o. w Unieściu jednoznacznie na korzyść odbiorców w zapisie § 15 ust. 2 kwestionowanego wzorca umowy zawarła ustalenie, że odcięcie dostawy wody i/lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego z przyczyn wskazanych w ust. 1 punkty od 1 do 4, nie powoduje równoczesnego rozwiązania umowy, a wznowienie dostaw i/lub odbiór ścieków następuje z chwilą ustania przyczyny zamknięcia przyłącza wodociągowego i/lub kanalizacyjnego. Zatem ZWK Sp. z o.o. wprowadziła korzystniejsze rozwiązanie umowne niż inne przedsiębiorstwa w tym zakresie (vide: Komentarz do ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków pod redakcją dr hab. Prof. UMK Błażeja Wierzbowskiego wydany przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polskie” w Bydgoszczy, str. 115).

Odnośnie drugiego zarzutu ZWK podniósł m.in., iż [...] przepis art. 6 ust. 3 pkt 3 nie daje podstaw do takiego twierdzenia jakie zostało zawarte w zarzucie a ponadto nie jest ono w żaden sposób uargumentowane. Ustawodawca wszak wyszczególnił w przepisie art. 6 ust. 3 punkty 1-7 ustawy zaopatrzeniowej, te postanowienia w zakresie praw i obowiązków stron umowy, które mają znaleźć swoje miejsce w umowie. Zatem skoro racjonalny ustawodawca uznał, że standardy obsługi odbiorców usług ze względu na swoją rangę, mają zostać uregulowane i opublikowane w uchwale rady gminy stanowiącej akt prawa miejscowego, to wyklucza ta decyzja ustawodawcy powtórzenie tych standardów w umowie z każdym z osobna odbiorcą usług. Również należy zauważyć, że przepis art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy zaopatrzeniowej, na który powołujecie się Państwo w postawionym nam zarzucie, nie należy do przepisów bezwzględnie obowiązujących co oznacza, że strony umowy mogą inaczej ułożyć swoje relacje w zakresie uregulowanym w tym przepisie.

Odnośnie do kolejnego zarzutu przedsiębiorca wskazał, że zezwolenie na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków powinno zawierać następujące elementy: oznaczenie przedsiębiorstwa wraz z siedzibą i adresem, datę podjęcia działalności, przedmiot i obszar działalności, wymagania w zakresie jakości usług, warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, warunki wprowadzenia ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru, zobowiązanie do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem, warunki cofnięcia zezwolenia oraz warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania. Z kolei przepis art. 6 ust. 3 pkt 5 nakazuje przedsiębiorstwom wodociągowo-kanalizacyjnym w umowie zawieranej z odbiorcami usług zamieścić również **ustalenia** zawarte w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Jednakże ustawodawca nie wyjaśnił co rozumie pod pojęciem „ustalenia”, zatem jako ustalenie należy traktować również oznaczenie przedsiębiorstwa, jego siedzibę i adres, co jednakże budzi wątpliwości. Również w przytoczonym już komentarzu do ustawy zaopatrzeniowej komentatorzy omawiając poszczególne przepisy ustawy, pominęli normę zawartą w przepisie art. 6 ust. 3 pkt 5, a omawiając przepisy z art. 18 ustawy, ani razu nie użyli pojęcia „ustalenia” a używali pojęcia „warunki”. Również orzecznictwo sądów cywilnych i administracyjnych w tym zakresie nie wypowiada się. W praktyce zatem same przedsiębiorstwa borykają się z powyższą problematyką i ustalają, które zapisy w zezwoleniu wydanym przez wój-

ta (burmistrza, prezydenta miasta) powinny zostać zamieszczone w umowie z odbiorcą usług w ramach obowiązku informacyjnego. Nie wydaje się zasadne zamieszczenie tych ustaleń z decyzji Wójta Gminy, które są powtórzeniem norm z ustawy zaopatrzeniowej jak na przykład ustalenie z punktu 6 podpunkt 2) stanowiące, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest zobowiązane ustalać opłaty w oparciu o niezbędne przychody, których wartość pokrywa uzasadnione wydatki z eksploatacją i rozbudową sieci wodociągowych i kanalizacyjnych ponoszone dla zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości usług, które to ustalenie zawarte jest w normie o charakterze *ius cogens* z art. 20 ustawy zaopatrzeniowej, a ponadto wójt gminy (burmistrz, prezydent miasta) oraz rada gminy jako organy uprawnione do uchwalania rokrocznie na wniosek przedsiębiorstwa cen taryfowych, kontrolują przestrzegania tego ustalenia przez przedsiębiorstwo i weryfikują wyliczenia kosztów zawarte we wniosku. Wydaje się, że obowiązek informacyjny przedsiębiorstwa w stosunku do klienta nie może być nieograniczony i obejmować całą materię formalnoprawną regulującą daną dziedzinę stosunków cywilnoprawnych. Z tego też powodu ZWK Spółka z o.o. w Unieście zamieściła w dotychczasowych wzorach umów te ustalenia z Decyzji nr 1/07 Wójta Gminy Mielno z dnia 04 grudnia 2007r., które uznała za istotne z punktu widzenia odbiorcy usług a obejmujące:

- a) ustalenia z punktu 3 dotyczące wymagań w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych świadczonych przez przedsiębiorstwo zawarte w podpunktach 1) i 2) - są one zamieszczone w § § 1 i 4 wzorca umowy,
- b) ustalenie z punktu 5 dotyczące warunków wprowadzenia ograniczeń dostarczania wody w przypadku występowania jej niedoboru zawarte w podpunkcie 5) - zostało zamieszczone w § 10 ust. 2 wzorca umowy.

[11] W trakcie przedmiotowego postępowania, ZWK zrewidował swoje dotychczasowe stanowisko i w piśmie z dnia 28 października 2015 r. zobowiązał się, w trybie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w terminie czterech miesięcy w umowach z konsumentami wyeliminować kwestionowaną przez Organ klauzulę o rozwiązaniu umowy w warunkach określonych w art. 8 tej ustawy oraz uzupełnić obowiązek informacyjny z art. 6 ust. 3 pkt 3 i 5 ustawy.

[12] Spółka, podtrzymując wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej, w piśmie z dnia 27 listopada 2015 r. skonkretyzowała zobowiązanie, oświadczając, że zobowiązuje się do dokonania zmian w stosowanych wzorcach, które uwzględniąć będą wszelkie zastrzeżenia objęte zarzutami postępowania. Wnosząc o wydanie decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ZWK doprecyzował w ww. piśmie, że zobowiązuje się do zmiany w kwestionowanych wzorcach postanowienia z punktu I.1 zawiadomienia i wprowadzenia w jego miejsce postanowienia o treści:

W przypadkach określonych w ust. 1 Przedsiębiorstwu przysługuje prawo wypowiedzenia niniejszej umowy.

Przedsiębiorstwo może rozwiązać umowę z zachowaniem dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia, w przypadkach określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Wypowiedzenie pod rygorem nieważności winno zostać dokonane w formie pisemnej. Termin wypowiedzenia rozpoczyna bieg w ostatnim dniu miesiąca, w którym przedsiębiorstwo dokonało wypowiedzenia.

Jednocześnie Spółka zobowiązała się do uzupełnienia treści wzorców o następujące postanowienia:

- 1) Odbiorca usług ma prawo zgłaszania reklamacji dotyczących usług świadczonych przez Przedsiębiorstwo na podstawie niniejszej umowy.

2) *Przedsiębiorstwo rozpatrzy reklamację bez zbędnej zwłoki, jednak w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia reklamacji,*

których brak wskazano w punkcie II.1. zawiadomienia z dnia 30 kwietnia 2015r.

Ponadto ZWK w celu usunięcia naruszenia wskazanego w punkcie II.2 zawiadomienia Prezesa Urzędu z dnia 30 kwietnia 2015 r. zobowiązał się *do wprowadzenia załącznika nr 1 do wzorców umów, określającego ustalenia zawarte w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w celu spełnienia wymogu zawartego w art. 6 ust. 3 pkt 5 i w związku z wymogiem z art. 18 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków.*

Spółka zobowiązała się do wprowadzenia w stosowanych wzorcach zmian wskazanych w punktach od 1 do 3 w terminie do dnia 31 stycznia 2016 r.

Ponadto oświadczyła, że *zobowiązuje się w terminie do dnia 30 czerwca 2016r. do przedłożenia odbiorcom usług, których umowy zawierają zakwestionowane postanowienia, propozycji zawarcia aneksów do umów, motywując zakreślony termin specyfiką Gminy Mielno, tzn. jej wypoczynkowo-turystycznym charakterem.*

ZWK w związku z tym poinformował, że *w okresie sezonu letniego (lipiec-sierpień) w Gminie przebywa ok. 80 tys. osób, większość nieruchomości do których jest dostarczana woda i z których są odbierane ścieki, jest własnością osób przebywających na terenie Gminy tylko w sezonie letnim, w pozostałym okresie roku przebywają one w różnych częściach Kraju lub poza granicami Kraju, co powoduje trudności w uzyskaniu z nimi kontaktu.*

Ponadto podniósł, że *świadczy usługi wodociągowo-kanalizacyjne dla ok. 2300 odbiorców, a część klientów będących konsumentami, dopiero na początku sezonu letniego nawiązuje kontakt ze Spółką w sprawie wznowienia dostaw wody i odbioru ścieków.*

[13] Dnia 02 grudnia 2015 r. Prezes Urzędu zakończył postępowanie dowodowe i poinformował Spółkę o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w aktach postępowania materiałem dowodowym w siedzibie Delegatury UOKiK w Gdańsku. Spółka nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU USTALIŁ, CO NASTĘPUJE:

[14] Zakład Wodociągowo-Kanalizacyjny Sp. z o.o. z siedzibą w Unieściu, jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Koszalinie - IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sadowego, pod numerem 0000291460.

[15] Przedmiot działalności przedsiębiorcy to m.in.:

- pobór i uzdatnianie wody, z wyłączeniem działalności usługowej,
- działalność usługowa w zakresie rozprowadzania wody,
- odprowadzanie i oczyszczanie ścieków,
- wykonywanie instalacji wodno-kanalizacyjnych.

[16] Usługi zbiorowego dostarczania wody i zbiorowego odprowadzania ścieków Spółka wykonuje na podstawie umów, zawieranych z osobami prawnymi i konsumentami wykorzystując wzorce zatytułowane:

- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
- **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**

zawierające postanowienie zakwestionowane przez Prezesa Urzędu w poprzedzającym wydanie decyzji postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy kon-

sumentów. Wszczynając przedmiotowe postępowanie postawiono ZWK zarzut działań bezprawnych polegających na zamieszczeniu we wzorcach umownych regulujących zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków postanowienia sprzecznego z ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Ponadto Spółce zarzucono naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie w przedstawianych odbiorcom wzorcach umów postanowień wymaganych przepisami art. 6 ust. 3 pkt 3 i 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

MAJĄC POWYŻSZE NA UWADZE PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

INTERES PUBLICZNY

[17] Prezes Urzędu, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów podejmuje działania z zakresu ochrony interesów konsumentów wyłącznie w interesie publicznym, tzn. wtedy, gdy daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach.¹ Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej zwany *SOKiK*, który w wyroku z dnia 27 czerwca 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 92/00) stwierdził, że (...) *interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji - Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej - art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy o ochronie (...) winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy.*

Uwzględniając charakter praktyk opisanych w niniejszej decyzji należy stwierdzić, że w rozważanej sprawie ww. przesłanka sformułowana w art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona. Rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu nieograniczonego kręgu adresatów, w tym przypadku odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, którym - na gruncie art. 4 ust. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 22¹ Kc - przysługuje status konsumenta, tj. osoby fizycznej dokonującej czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą i zawodową.

Wszczęte przez Prezesa Urzędu postępowanie dotyczyło podejrzenia stosowania przez ZWK, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcach umownych regulujących zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, oferowanych konsumentom, postanowienia sprzecznego z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Praktyki te mogły zatem dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów Spółki, którzy chcieliby skorzystać z jej oferty i zawrzeć umowę o zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Oznacza to, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresa-

¹ Por. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 stycznia 2009r., sygn. akt: XVII Ama 26/08.

tów. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone jest w interesie publicznym.

STATUS PRZEDSIĘBIORCY

[18] Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się między innymi przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 584) wynika, że przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. W rozważanym przypadku podmiot będący stroną postępowania bez wątpienia posiada status przedsiębiorcy, gdyż jest to spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców (Krajowego Rejestru Sądowego), a więc podmiot prawa odznaczający się wyodrębnieniem organizacyjnym i majątkowym, prowadzący we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zachowania ZWK podlegają zatem kontroli dokonywanej na gruncie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

BEZPRAWNOŚĆ DZIAŁAŃ

[19] Przesłanką, jaką należy uprawdopodobnić w przypadku naruszenia zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest bezprawność podejmowanych przez przedsiębiorcę zachowań. Bezprawność ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującymi przepisami prawa. Praktyki przedsiębiorcy, by zakwalifikować je jako naruszające zbiorowe interesy konsumentów (...) muszą być zatem wymierzone w uprawnienia, jakie konsumentom przyznają obowiązujące przepisy prawa.² Porządek prawny, którego naruszenie może wypełniać dyspozycję art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współzycia społecznego i dobrych obyczajów³. Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Art. 24 tej ustawy nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym.

[20] W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem⁴. Stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się go-dzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.);
- 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji;
- 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z prawem działaniach przedsiębiorców.

² Uchwała SN z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt III SZP 3/06.

³ Wyrok SOKiK z dnia 13 listopada 2007 r. sygn. akt XVII AmA 45/07.

⁴ Wyrok SOKiK z dnia 23 czerwca 2006 r. sygn. akt XVIII AmA 32/05.

Uznanie określonego działania przedsiębiorcy za niezgodne z zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wymaga wykazania, że spełnione zostały kumulatywnie następujące przesłanki:

- oceniane zachowanie jest podejmowane przez podmiot będący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
- zachowanie przedsiębiorcy nosi znamiona bezprawności,
- praktyka godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów. Katalog tych praktyk nie jest zatem wyczerpujący. Ustawodawca posłużył się terminem w *szczególności*, co oznacza, że ma on charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę określoną w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działań, które naruszyły przepisy innych aktów prawnych. Oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów *za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta. Zdaniem Sądu Najwyższego zachowania takie (...) stanowią bowiem jednocześnie zachowania bezprawne i skutkują zniesieniem, ograniczeniem lub zniekształceniem praw konsumentów, wpływając tym samym na chronioną przez przepis obowiązującego prawa sferę ich interesów*⁵.

Podkreślenia wymaga także, że bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego.⁶

Dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy (w znaczeniu subiektywnym, oznaczającym wadliwość procesu decyzyjnego sprawcy) i stopień tej winy, a także świadomość istnienia naruszonych norm prawnych.

[21] Spółka ZWK w toku prowadzonej korespondencji z Prezesem Urzędu w związku z przedstawionymi jej zarzutami złożyła zobowiązanie do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia zarzucanym naruszeniom oraz usunięcia ich skutków.

Wobec powyższego w niniejszej sprawie w oparciu o przepis art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, niezbędne będzie jedynie uprawdopodobnienie, a nie wykazanie, przez Prezesa UOKiK na podstawie okoliczności sprawy i innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, stosowania przez ZWK praktyk, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

PRZESŁANKI WYDANIA DECYZJI ZOBOWIĄZUJĄCEJ NA PODSTAWIE ART. 28 UST. 1 USTAWY O OCHRONIE KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

[22] Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać

⁵ Uchwała SN z dnia 13 lipca 2006 r., sygn. akt III SZP 3/06.

⁶ Wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r., sygn. akt I PKN 267/2001.

przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W przypadku, gdy przedsiębiorca zaprzestał naruszania zakazu, o którym mowa w art. 24 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

Istota decyzji zobowiązującej polega na *quasi*-porozumieniu się przedsiębiorcy z Prezesem UOKiK co do sposobu załatwienia sprawy, będącej przedmiotem postępowania. Porozumienie to opiera się na pośrednim przyznaniu się przedsiębiorcy do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i zobowiązaniu się do określonego zachowania, które ma prowadzić do zakończenia tych naruszeń i zapobieżenia im w przyszłości, w zamian za odstąpienie Prezesa Urzędu od wydania decyzji z art. 26 lub 27 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stwierdzającej fakt naruszenia zakazu z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę⁷.

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- uprawdopodobnienia w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, że przedsiębiorca naruszył zakaz, o którym mowa w art. 24,
- zobowiązania się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków.

Uprawdopodobnienie oznacza, że na korzyść strony postępowania (przedsiębiorcy) odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia - na podstawie okoliczności sprawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że stosuje on praktykę określoną w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów⁸.

Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów łącznie. W związku z czym do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- 1) uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy,
- 2) uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,
- 3) złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę.

UPRAWDOPODOBNIENIE BEZPRAWNOŚCI DZIAŁANIA

[23] W przeprowadzonym postępowaniu uprawdopodobnienia wymagają zarzuty wskazane w punkcie I pkt 1 i 2 sentencji decyzji.

Artykuł 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazuje stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności (...) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Działania przedsiębiorcy mogą zostać uznane za bezprawne w razie ustalenia, że doszło do naruszenia przepisów innych ustaw, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów.

⁷ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz*, Warszawa 2009r., s. 1048;

⁸ M. Sieradzka [w:] K. Kohutek, M. Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 681;

AD I.1

Stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, umowa ta musi w szczególności zawierać postanowienia dotyczące okresu jej obowiązywania oraz odpowiedzialność za niedotrzymanie jej warunków, w tym warunków wypowiedzenia. Należy zaznaczyć, iż warunki wypowiedzenia, które powinny zostać określone w umowie, powinny odnosić się do sytuacji niedotrzymania jej warunków.

Z uwagi na charakter rozpatrywanych usług, które należą do usług użyteczności publicznej, jak również cel ustawy, którym jest między innymi ochrona interesu odbiorców ww. usług, uznać należy, że zgodnie z wolą racjonalnego ustawodawcy przepis art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków ogranicza prawo przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jako mocniejszej strony stosunku prawnego, do swobodnego wypowiedzenia umowy, nakazując określenie w umowie warunków jej wypowiedzenia, tj.: trybu i przestanek jej wypowiedzenia. Tak więc umowa kierowana do konsumentów powinna szczegółowo określać sytuacje, w jakich może dojść do jej wypowiedzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a także wskazywać okres jej wypowiedzenia rozumiany jako czas, który musi upłynąć od złożenia oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy do jej rozwiązania. Jedynie bowiem wcześniejsze określenie w umowie sytuacji uprawniających do jej wypowiedzenia przez dostawcę usług oraz trybu wypowiedzenia może zapewnić konsumentom minimum bezpieczeństwa w zakresie świadczenia omawianych usług użyteczności publicznej.

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wypowiadając umowę zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków powinno mieć na uwadze treść art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków określającego, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uprawnione jest do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy. Formułując ten przepis ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem „w szczególności”, „na przykład” lub podobnym. Oznacza to, że katalog okoliczności, które stanowią podstawę do wstrzymania dostaw wody i zaprzestania odbierania ścieków ma charakter zamknięty, który nie może być dowolnie i arbitralnie rozszerzany przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Odcięcie dostaw wody i/lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego może nastąpić tylko wówczas, gdy wystąpi jedna z przestanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Do tych przypadków zaliczono sytuacje, w których: przyłączy wodociągowe lub przyłączy kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa; odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrotowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty; jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego; został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych. Przepis ten należy rozumieć wprost, tzn. przyjąć, iż odcięcie wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego jest możliwe tylko i wyłącznie w sytuacjach w nim określonych. Nie ma zatem możliwości rozszerzania podstaw odcięcia lub zamknięcia na inne sytuacje nieokreślone wyraźnie w tym przepisie.

Mając na względzie charakter rozpatrywanych usług (które powinny być świadczone powszechnie i w sposób ciągły) oraz cele ustawy (która ma m.in. chronić interes odbiorców usług), powyższe uregulowanie z art. 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków należy rozumieć jako ograniczenie pra-

wa przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do wypowiedzenia umowy o zaopatrzenie w wodę i/lub odprowadzanie ścieków w każdym momencie. Zasadnym jest więc przyjęcie, że skoro tylko w wymienionych - w formie katalogu zamkniętego - przypadkach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć wodę lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, to też tylko w tych samych przypadkach można umowę wypowiedzieć. Przyczyny wypowiedzenia umowy przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne są więc enumeratywnie wyliczone. Tak też sytuację tę ocenia Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI Aca 354/12, gdzie w uzasadnieniu stwierdza, że (...) przy ustawowym obowiązku przedsiębiorstwa do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomości została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy wynikającym z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, tylko w przypadkach określonych w art. 8 możliwe jest wypowiedzenie umowy. Ma rację bowiem Sąd Okręgowy, że wypowiedzenie umowy skutkuje odcięciem dostaw wody lub zamknięciem przyłącza kanalizacyjnego, a więc powoduje konsekwencje przewidziane w art. 8 ust. 1 ustawy, bo obowiązek świadczenia wynika z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego.

ZWK, stosując postanowienie przewidujące, że *Umowa na czas nieokreślony może być rozwiązana przez pisemne oświadczenie Przedsiębiorstwa, przesłane listem poleconym lub dostarczone w inny skuteczny sposób:*

- a. *za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, dokonany w każdym czasie, z powodu naruszenia przez Odbiorcę usług warunków Umowy lub Regulaminu, utraty prawa do nieruchomości lub z innych przyczyn niezależnych od Przedsiębiorstwa uniemożliwiających świadczenie usług na rzecz Odbiorcy usług;*
- b. *bez zachowania okresu wypowiedzenia:*
 - 1) *z powodu nieuregulowania należności za pełne dwa okresy obrotowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie zaległej zapłaty,*
 - 2) *jeżeli jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa i Umowie,*
 - 3) *jeżeli stwierdzono nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach i urządzeniach pomiarowych,*

nie określiło precyzyjnie warunków wypowiedzenia umowy przez usługodawcę i nie ograniczyło ich jedynie do sytuacji wskazanych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Taka sytuacja powoduje po stronie odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków brak pewności ich nieprzerwanej dostawy/odbioru. Takie postanowienie wprowadza ich również w błąd co do rzeczywistych uprawnień przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do rozwiązania umowy, wynikających z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz może powodować nieuzasadnione pozbawienie ich dostępu do ww. usług.

Reasumując, należy stwierdzić, że stosowane przez ZWK wzorce umów nie określają - zgodnie z wymogiem art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków - warunków wypowiedzenia umowy przez usługodawcę i - pomimo, że ustawodawca przewidział dla dostawcy usług ściśle określone przypadki zaprzestania ich świadczenia - nie ograniczają ich jedynie do sytuacji wskazanych w art. 8 ust. 1 tej ustawy. Kwestionowane postanowienie daje Spółce uprawnienia szersze niż zezwalają na to przepisy i stwarza dla odbiorców ryzyko nieuprawnionego pozbawienia ich możliwości korzystania z usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Tym samym działanie takie może zostać uznane za bezprawne.

Za bezprawne, zdaniem Prezesa Urzędu należy również uznać określenie w umowach zawieranych z konsumentami trybu rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia. Jest to sprzeczne z art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym wprowadzaniu ścieków, bowiem nie wskazuje okresu wypowiedzenia i tym samym pozwala Spółce rozwiązać umowę w sposób natychmiastowy. Omawiane postanowienie nie zapewnia konsumentowi pewności co do ciągłości świadczonych na jego rzecz usług wodociągowo-kanalizacyjnych.

W ocenie Prezesa Urzędu - zastrzeżenie rozwiązania umowy, niezgodnie z przepisami art. 6 ust. 3 pkt 6 i art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków skutkuje pozbawieniem konsumentów, przysługujących im zgodnie z ww. ustawą ochroną przed rozwiązaniem umowy, co przesądza o bezprawności działania ZWK.

Tym samym uprawdopodobniono, stosowanie przez Spółkę praktyki objętej zarzutem punktu I.1sentencji decyzji.

AD I.2A

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków musi zawierać postanowienia dotyczące praw i obowiązków stron. W treści zawieranych przez ZWK umów brak jest postanowień określających tryb postępowania reklamacyjnego. Odbiorcy ww. usług nie są informowani o prawie do złożenia reklamacji, ani o tym, w jakim terminie przedsiębiorca zobowiązany jest do jej rozpatrzenia. ZWK, jako profesjonalista świadczący usługi o charakterze użyteczności publicznej, powinien formułować treść umowy w taki sposób, aby nie doprowadzić do sytuacji, w której konsument - z uwagi na fakt, że nie otrzymuje za pośrednictwem umowy pełnej informacji na temat praw i obowiązków stron - nie jest w stanie korzystać z pełni swoich praw. Podkreślić również należy, iż z punktu widzenia konsumenta kluczowe znaczenie ma prawo do otrzymania usługi o należytej jakości w sposób ciągły i niezawodny, w dalszej zaś kolejności prawo do podejmowania działań w celu wyegzekwowania od dostawcy, aby świadczenie usług realizowane było w sposób należyty. Służyć ma temu właśnie tryb i procedury reklamacyjne. Informacja w powyższym zakresie jest dla konsumenta bardzo ważna, bowiem dotyczy możliwości dochodzenia przez konsumenta jego praw i roszczeń. Informacje dotyczące postępowania reklamacyjnego pozwalają konsumentowi na uzyskanie pełnej wiedzy o zakresie jego praw i obowiązków.

Należy zwrócić uwagę, iż w wyroku z dnia 14 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie (sygn. akt VI ACa 1095/09) uznał, że zasady lojalności nakazują, aby umowy zawierane z konsumentami w możliwie najszerszy sposób informowały ich o przysługujących im prawach w zakresie dokonywania reklamacji, to jest zasad, trybu oraz terminów reklamacji w związku z nienależytym wykonaniem umowy, inaczej działanie takie może naruszać interesy konsumentów, powodować ich niedoinformowanie, a wręcz mieć znamiona wprowadzania w błąd. Postanowienia te mają istotne znaczenie dla klientów, albowiem wiążą się z zapewnieniem im możliwości należytego dochodzenia przysługujących im praw. Zatem wraz z umową klienci powinni otrzymać komplet informacji na temat jej warunków, w tym w zakresie reklamacji i odpowiedzi na żądania, skargi i zażalenia.

Mając na względzie powyższe należy uznać, iż niezamieszczenie w umowach tych postanowień jest działaniem bezprawnym i tym samym narusza art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W związku z tym, uprawdopodobniona została bezprawność działania ZWK, w zakresie zarzutu wskazanego w punkcie I. 2A sentencji decyzji.

AD I.2B

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków musi zawierać ustalenia zawarte w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, o których mowa w art. 18 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Do informacji tych należy:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jego siedzibę i adres;
- 2) data podjęcia działalności;
- 3) przedmiot i obszar działalności;
- 4) wymagania w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 5) warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ww. ustawy;
- 6) warunki wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru;
- 7) zobowiązanie do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem;
- 8) warunki cofnięcia zezwolenia;
- 9) warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odškodowania.

Art. 18 ustawy określa jako obligatoryjne ww. postanowienia zezwolenia w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Spośród wymienionych powyżej informacji, wzorce umowne, będące przedmiotem kontroli Prezesa Urzędu, zawierają w zasadzie jedynie informację na temat oznaczenia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jego siedzibę i adres. Stosowane w kwestionowanych wzorcach umownych w § 10 ust. 2 postanowienie o treści: *Przedsiębiorstwo uruchamia zastępczy punkt poboru wody, jeżeli przerwa w dostawie wody przekracza 12 godz. o jego lokalizacji powiadomi Odbiorcę w formie podanej w § 9 ust. 1a*, w zasadzie można by uznać jako jeden z warunków, o których mowa w art. 18 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Jednakże umieszczenie tej treści we wzorcach umownych przy postanowieniach regulujących zasady wstrzymania zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, w ocenie Prezesa Urzędu przede wszystkim reguluje zasady wstrzymania dostarczania wody, a nie spełnia wymogu powołanego wyżej art. 18 pkt 6. Warunek ten wraz z warunkami pozostałymi dotyczącymi wprowadzenia ograniczeń dostarczania wody powinien znaleźć się w innej części wzorców umownych.

Mając na względzie powyższe, należy uznać, iż stosowane przez Spółkę wzorce umów nie spełniają obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Działanie takie należy uznać za bezprawne.

Tym samym, uprawdopodobniono stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, w zakresie zarzutu określonego punktem I.2B niniejszej decyzji.

NARUSZENIE ZBIOROWYCH INTERESÓW KONSUMENTÓW

- [24] Zdaniem Prezesa Urzędu, za spełnioną należy uznać przesłankę naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, które ma miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest w sytuacji, gdy skierowane jest nie tylko do indywidualnych konsumentów, lecz szerszego, nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy. Zbiorowy interes konsumentów oznacza interes dotyczący ogółu, a naruszenie tego inte-

resu może mieć miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku - konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. Do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów konieczne jest, by działanie przedsiębiorcy zostało skierowane nie do konkretnego adresata, lecz do adresata, którego nie da się z góry oznaczyć indywidualnie. Wobec tego działanie to jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z konsumentów, a nie jedynie wobec określonego konsumenta) i zagraża ono, przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków zbiorowości konsumentów. Interes konsumentów należy przy tym rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę za zasługujący na ochronę i zabezpieczenie⁹. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów powiązane jest z naruszaniem interesów gospodarczych konsumentów. Pod tym pojęciem należy rozumieć zarówno naruszenie interesów stricte ekonomicznych (o wymiarze majątkowym), jak również prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom dokonywanie transakcji handlowych z przedsiębiorcami przy całkowitym zrozumieniu rzeczywistego sensu ekonomicznego i prawnego warunków dokonywanych czynności na etapie przedkontraktowym, czego urzeczywistnieniem jest m.in. abstrakcyjnie pojmowane prawo do rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w komunikacji pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem. W tym też aspekcie w niniejszej sprawie mogło nastąpić naruszenie interesu konsumentów, poprzez niezamieszczenie w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wymaganych ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Bez wątplenia mamy do czynienia z prawdopodobieństwem naruszenia praw licznej grupy konsumentów - wszystkich konsumentów będących klientami Spółki, jak i potencjalnych kontrahentów, którzy mogą zawrzeć z nią umowę. Działania te są zatem skierowane do z góry nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów. Oferta handlowa ZWK ma charakter ogólnie dostępny, gdyż jest kierowana do wszystkich potencjalnych klientów. Wobec tego kwestionowane przez Prezesa Urzędu działania Spółki mogą naruszać interes nieograniczonej liczby konsumentów, których nie sposób zindywidualizować. Oczywistym jest zatem, że bezprawne zachowanie ZWK nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter indywidualny, czy jednostkowy, ani też grupy takich osób, lecz może naruszać uprawnienia szerokiego kręgu nieprofesjonalnych uczestników rynku.

Tym samym w ocenie Prezesa Urzędu należy uznać, że zachowanie Spółki polegające za zawieraniu przez nią umów o zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na podstawie kwestionowanych w niniejszym postępowaniu wzorców umownych uprawdopodobnia naruszenie przepisów art. 24 ust. 1 i 2 oraz w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

ZOBOWIĄZANIE PRZEDSIĘBIORCY

- [25] Warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa Urzędu jest złożenie przez przedsiębiorcę określonego zobowiązania. Zobowiązanie może polegać na podjęciu działania bądź zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów. W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez ZWK zobowiązania, zgodnie z którym:

⁹ K. Kohutek, M. Sieradzka, „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz”, Lex 2008.

- zmienione zostanie zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienie, które otrzyma następujące brzmienie: *W przypadkach określonych w ust. 1 Przedsiębiorstwu przysługuje prawo wypowiedzenia niniejszej umowy. Przedsiębiorstwo może rozwiązać umowę z zachowaniem dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia, w przypadkach określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Wypowiedzenie pod rygorem nieważności winno zostać dokonane w formie pisemnej. Termin wypowiedzenia rozpoczyna bieg w ostatnim dniu miesiąca, w którym przedsiębiorstwo dokonało wypowiedzenia,*
- uzupełniona zostanie treść obowiązujących obecnie wzorców umów o następujące postanowienia:
 1. *Odbiorca usług ma prawo zgłaszania reklamacji dotyczących usług świadczonych przez Przedsiębiorstwo na podstawie niniejszej umowy.*
 2. *Przedsiębiorstwo rozpatrzy reklamację bez zbędnej zwłoki, jednak w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia reklamacji,*
- do zmienionych wzorców umów dołączony zostanie załącznik nr 1, określający ustalenia zawarte w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, co jest spełnieniem wymogu określonego w art. 6 ust. 3 pkt 5 i w związku z art. 18 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków,

Prezes Urzędu uznał, iż w ustalonych okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, zasadne jest przyjęcie zobowiązania strony i wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[26] W ocenie Prezesa Urzędu zobowiązanie przedstawione przez przedsiębiorcę zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów, jak również do wyeliminowania trwających skutków naruszenia, co w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów. W związku z tym, wniosek Spółki o wydanie decyzji zobowiązującej należało uwzględnić.

[27] Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu określił w decyzji terminy wykonania zobowiązań nałożonych na Spółkę. Wprowadzenie do obrotu zmienionych wzorców umów powinno nastąpić w terminie do 31 stycznia 2016 r., a zaoferowanie obecnym klientom możliwości wprowadzenia aneksów do umów już wykonywanych w terminie do dnia 30 czerwca 2016 r. Prezes Urzędu uznał, że są to terminy wystarczające na wykonanie nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków, uwzględniając wniosek Spółki, która motywowała uwzględnienie określonych terminów specyfiką Gminy Mielno, tzn. jej wypoczynkowo-turystycznym charakterem. ZWK podniósł, że większość jego odbiorców przebywa na terenie Gminy sezonowo. W związku z tym Prezes Urzędu, mając na uwadze zasadę dyskrecjonalności działania, zaakceptował zaproponowane przez przedsiębiorcę terminy na wykonanie zobowiązania.

OBOWIĄZEK SKŁADANIA INFORMACJI O STOPNIU REALIZACJI ZOBOWIĄZANIA

[28] Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa Urzędu obowiązku składania w terminie wyznaczonym przez organ ochrony konkurencji i konsumentów informacji o stopniu realizacji zobowiązań, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie zaś obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa Urzędu z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy¹⁰, a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie. ZWK został zobowiązany do przekazania w terminie do 31 lipca 2016 r.:

¹⁰ D. Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa (...)*, op.cit., s.1055.

- 1) zmienionych wzorców umów zatytułowanych:
 - **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ I ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**
 - **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ZAOPATRZENIE W WODĘ,**
 - **UMOWA Nr ... O ZBIOROWE ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW,**których treść uwzględnia złożone zobowiązanie,
- 2) kopii 3 przykładowych umów zawartych z nowymi odbiorcami usług, w oparciu o zmienione wzorce,
- 3) przekazania dowodów potwierdzających okoliczność przedstawienia dotychczasowym odbiorcom usług propozycji zawarcia aneksów do obowiązujących umów uwzględniających postanowienia zawarte w zmienionych wzorcach umów, poprzez przekazanie kopii listy z podpisami klientów, którym propozycja taka złożona została osobiście przez przedstawicieli Spółki, a w przypadku konsumentów, którym propozycję tę złożono korespondencyjnie - przekazania kopii listy wysyłkowej wraz z kopią przykładowego pisma informującego o możliwości zawarcia aneksu do umowy oraz kopią tego aneksu,
- 4) informacji o liczbie dotychczasowych odbiorców usług, którym doręczono propozycje zawarcia aneksów umów oraz o liczbie odbiorców usług, którym nie przekazano takiej propozycji, ze wskazaniem przyczyn takiego stanu,
- 5) informacji o liczbie odbiorców usług, którzy podpisali aneksy do umów.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 101 ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymuje:

**ZAKŁAD WODOCIĄGOWO-KANALIZACYJNY SP. Z O.O.
UNIEŚCIE
UL. ŚWIERCZEWSKIEGO 44
76-032 MIELNO**